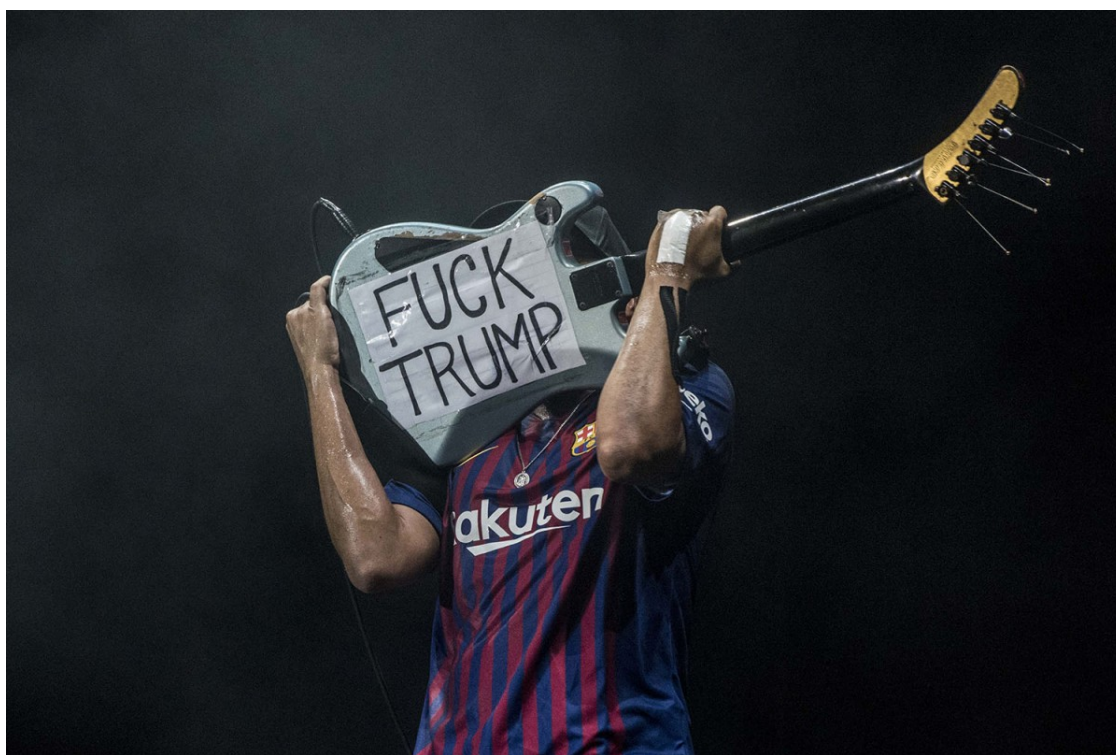

De «Fuck Trump» a «Catalunya lliure», la nit més enrabiada del Cruïlla

La segona nit del festival barceloní va estar marcada per les actuacions de Prophets of Rage, Gilberto Gil i Damian Marley | Aquest dissabte la 9a edició rebrà David Byrne, The Roots, Justice i Núria Graham, entre d'altres

Prophets of Rage | Xavier Mercadé

El Parc del Fòrum s'adapta a cada moment, i a l'estiu és temps de festivals. Passejar pel recinte barceloní en ple Cruïlla és un gust, perquè les distàncies s'escurcen en comparació amb altres cites de dimensions més grans, i des del públic es pot gaudir a diverses intensitats (i gustos) dels artistes preferits.

Així és com se sentien els assistents de la segona jornada del festival, més concorregut que el primer dia (tenint en compte que al cartell de dijous només hi havia tres artistes) i amb la diversitat que marca l'esperit del Cruïlla.

Si algun barceloní va notar algun sisme d'onze de la nit a dos quarts d'una de la matinada, que no s'espanti que els culpables van ser **Prophets of Rage**. Els californians van fer detonar tot el seu arsenal reivindicatiu a Barcelona. Els exmembres de **Rage Against The Machine** i els rapers de **Public Enemy** i **Cypress Hill** van pujar els decibels del festival amb les mítiques "Killing in the Name", "Bullet in the Head" o "Guerrilla Radio". A més, el guitarrista **Tom Morello** va ensenyar les credencials combatives que amaga darrere les sis cordes: 'Fuck Trump' i, per a l'ocasió,

'Catalunya lliure'.

Camille al Cruïlla. Foto: Xavier Mercadé

Els artistes que s'enfrontaven a obrir la jornada van tenir un públic encuriolit i despert que va respondre a les seves crides. Mentre **Joan Dausà** es mostrava càlid però amb esperit festivaler, uns metres més enllà la cantant francesa **Camille** va desprendre una energia mística de la seva cançó-folk. La carismàtica cantautora estava acompanyada d'un elenc de músics i coristes a joc d'una escenografia blavosa marina i uns arranjaments vibrants i percutius.

Blaumut és una banda que ha evolucionat molt en el pla sonor. El seu pop d'arranjaments clàssics iniciàtic queda lluny dels seus directes actuals. La formació encapçalada per **Xavi de la Iglesia** va defensar un pop-rock on fins i tot el violí i el violoncel s'han sumat als aires electrificats.

Gilberto Gil al Cruïlla. Foto: Xavier Mercadé

Tot i no ser-hi com a cap de cartell, de ben segur que un dels concerts més recordats d'aquesta edició serà el de **Gilberto Gil**. L'exministre de Cultura del Brasil es va envoltar d'una dotzena de músics en el que va ser una demostració lluminosa que la música no entén de fronteres i estils. Tant a dalt com a baix de l'escenari, sens dubte va ser el concert més intergeneracional de la nit.

Un cop acabat el concert del brasiler, l'Aquellarre de Cervera es va apoderar de la pista de l'escenari Time Out per presentar-se al públic del Cruïlla, amb una representació adaptada i especial del que es viurà a la capital de la Segarra del 24 al 26 d'agost: foc, música i bèsties endimoniades.

Si la ràbia de **Prophets of Rage** és funk metàl, per a **Damian Marley** és més aviat de ritmes sincopats. El fill petit de **Bob Marley** és un artista estimat al Cruïlla (ja hi va actuar el 2015) i no va ser l'únic que va reivindicar la figura del seu pare, ja que **Gilberto Gil** també el va versionar al seu repertori amb "Three Little Birds".

La traca final

La novena edició del Cruïlla encara aquest dissabte l'última nit de concerts, amb el hip-hop de **The Roots**, els reis de l'electrònica francesa **Justice**, el geni **David Byrne**, les atmosferes orgàniques de **Núria Graham** i el pop festivaler de **Ramon Mirabet**, entre d'altres.